

סו א מ"י פ"ד מהלכות  
שכירות הלכה ז סמג  
ענין פט טו"ע ח"מ סי'  
שט סע"ף ז :

סח ב מ"י שם הלכה ו  
סמג שם טו"ע ח"מ  
סי' ט"ז סע"ף ח :

סצ ב מ"י שם הלכה ז  
סמג שם טו"ע ח"מ  
סי' ט"ז סע"ף ט :

עד ד מ"י שם הלכה ו  
סמג שם טו"ע ח"מ  
סי' ט"ז סע"ף ח :

עא ה ו מ"י שם פ"י  
הלכה ג סמג ענין  
פט טו"ע ח"מ סי' טו  
סע"ף ח :

עב ז מ"י שם הלכה ב  
סמג שם טו"ע ח"מ  
סי' ט"ז סע"ף ט :

עג ח מ"י שם פ"ב  
הלכה ה טו"ע ח"מ  
סי' ט"ז סע"ף ב :  
עד ט מ"י שם פ"י  
הלכה ח סמג ענין  
פט טו"ע ח"מ סי' עב  
סע"ף ג :

עד י מ"י פ"ג מהלכות  
ולו זה הלכה ה  
סמג ענין פט טו"ע ח"מ  
סי' ט"ז סע"ף ח :

עז ב מ"י פ"א מהלכות  
שכירות הלכה ב  
סמג ענין פט טו"ע ח"מ  
סי' ט"ז סע"ף ח :

עז ל מ"י פ"ב מהלכות  
שאלה ופקדון הלכה  
א סמג ענין זכ טו"ע ח"מ  
סי' ט"ז סע"ף ה :

עז מ ב מ"י שם הלכה ב  
טו"ע שם סע"ף א  
[דכ הלכס פ"ח דכ"ט  
דף קכב] :

הגהות הב"ח  
(ה) רש"י ד"ה במחיקתא  
וכו' וכן פירש  
במשנת הגאונים :

גליון הש"ס  
רש"י ד"ה קב לכתף וכו'  
לקמן פיר' ע"י משנת  
הר"ם הלוי ח"מ סי' כ :

**תרגמה** חז"י במחיקתא . מה שהקשה בקונטרס לפי תשובת  
הגאונים נראה דלאו פירכא היא דכי אם התנה עמו  
להוליד ברזל או אצנים והוליד סובין או גולה ה"ו דאם יוסיף יהא חייב:  
**סתם** ספינה בת תלתין כורין . משמע דתוספת אחד משלטים

ואם כן מדהנתא סאה לגמל  
משמע דמטא גמל כור וק' לריב"ס  
דכ"פ מ"ו סהשתין (שנת ד' קנה:) אמר  
רב ירמיה מדפתי לדידי חזי לי הווא  
עיינא דלובלה כורא ואטענה כורא  
משמע דשאר גמלים אין טוענים כל  
קך אלא הווא סהיה משונה וי"ל  
כדפ"ה התם דאטענה כורא למונות  
אחוה הדרך לבד שאר המשאוי וכן  
נראה דאין סברא שיוכל להאכיל  
לגמל אפילו ע"י אביסה כדי משאו  
בפעם אחת : **נימא** חנן סתמא  
דלא כר' מאיר . מדמני ליה אומן  
לשובר דכי היכי דאומן הוי שומר שכר  
אט"פ שאינו נוטל שכר על השמירה  
אלא שכר טורחיו ה"נ שובר הוי כשומר  
שכר חף על פי שאינו נוטל שכר  
שמירה אלא כיון שנהנה ממנה  
בשכר שנותן : **דקא** יתיב ליה  
[טפ"י פורתא הוי עליה שומר שכר .

והוה מני לאקשויי מו לא עסקינן דלא  
ידיב טפי פורתא אלא בלאו הכי  
פריך ליה שפיר : **דקא** תפיס ליה  
אחגריה הוי שומר שכר . וח"ל הא  
דתנן במתני' הלוהו על המשכון  
שומר שכר דחיק לאשכריה טעמא  
בגמ' דהוי שומר שכר כדשמואל או  
כרב יוסף לימא טעמא דבההיא  
הנאה דתפיס ליה אחזיבה הוי שומר  
שכר וי"ל דהתם לא אחזיבה מלוה  
מיד דאין מרויח במה שהלוה ממנו  
שלא היה מלוה ולא היה לו משכון  
וח"ל שובר נמי בההיא הנאה דתפיס  
ליה לאשכרו ליהויה שומר שכר  
וי"ל דאומן ודחי הוי שומר שכר במאי  
דתפיס אחגריה לפי שרוב אומנים  
עושין מלאכה בבית בעל הבית ואינם  
תופסים כלום בשכרם וזה שטענה  
בביתו ותפוס בכלי הנאה הרבה אבל  
שובר אין לו הנאה שכל שוכרים  
לעשות מלאכתם אלא לא שיהא ברשותם:  
הא

שש עשרה . תוספת סאה להשוות למשאוי החטין : חייב . בשביל  
הנפח : הא שלשם קבין פטור . כדרכא : במחיקתא . אפי שמעתי  
שעורין שהתלעו וכן (ה) צפי' תשובת הגאונים אבל לדידי קשיא  
לי מה לי התלעו ומה לי לא התלעו והרי יש כאן נפח של לתך  
ושלשם קבין וקחני פטור ולאזכיי נפח  
כמשאוי דהא לאו התלעו נמי שעורין  
קלים הם ומחייב להו חז"י משום  
כיפתא ונראה לי משאם התמור לתך  
ומעידתן טפופות מ"ו סאין ולא  
מחוקות ומוקי לה חז"י במחוקות  
המתק פחות ג' קבין וכן לאן  
אלא תוספת נפח שלם קבין של לתך  
טפופות . טפופות לא מחוק ולא גרוש :  
**מחוקות** . ריש"ש : קב לנקף . קב  
הוי תוספת לחדס הנושא בכתף  
ומייב המוסף בקלקולו מכאן אתה  
למד שמשא חדס ביטוי שלשים קב  
שהן חמש סאין דתנן תוספת החמור  
שלשה קבין שהן חצי סאה ומשאוי  
לתך מ"ו סאין אלמא תוספת אחד  
משלשים במשא הווא ואשמועינן דאם  
הוסיף עליו קב חייב לקמן פריך  
והרי הווא בן דעת חי לא מלי ביה  
לשדייה ארעא : **אדריב לעריבה** .  
לתך הוי תוספת למשאוי ספינה  
קטנה . פור . הוי תוספת לספינה  
ביטויית : **בשחבמו** לאחור . לא הספיק  
לפרק המשא מעל כתפו עד שרבו  
תחת משאוי : **בתלתין כורין** . לריכה  
ס' סתא [גדולה ותאה] כך הולכת על  
פני המים דהא תוספת אחד מלי הווא  
ומדקחני כור לספינה ש"מ ספינה  
בת שלשים : ה"ג ח"ר פפא ש"מ  
התם ספינה וכו' למאי כ"מ למקח  
וממכר : **בתני' כל האומנין** .  
קבלנין התקבלין עליהן לעשות  
המלאכה בצתייהם : **שומרי שכר** .  
להתחייב בגניבה ואחידה וטעמא  
מפרש בגמרא : **ויכולן שאמרו טול**  
**את שלך** . שכבר גמרת' ומשחולאטו  
הבא מעות שאיני מעכבו לתופסו על  
שכרי הרי הווא מעתה ש"ח : **הלוהו** .  
מעות על המשכון : **שומר שכר** . שכר  
מלוה : **הלוה מעות שומר חנם** . לית  
ליה לר' יהודה שכר מלוה לענין דינא :  
**הלוה פירות שומר שכר** . דדרך פירות  
להרקיב : **מותר אדם להשכיר** . לאתריים :  
**משכונו של עני** . שבידו : **להיות פוסק**  
עליו . כדכר' וסול' . תמיד ופוחת מן החוב  
ובגמרא מפרש אחיזה משכון קאומר :  
**גמ' שוכר** . בהמה : **כילד משלם** .  
דשומר חנם ושומר שכר ושאל כתיבי  
שוכר לא כתיב ומהו דין חיובו לענין

**שש עשרה** שעורים חייב הא שלשת קבין  
פטור \*תרגמה אביי במחיקתא ת"ר \*קב  
לכתף אדריב לעריבה כבור לספינה שלשת  
כורים לבורני גדולה אמר מר קב לכתף אם  
איתא דלא מצי ביה בר דעת הווא לשדייה  
אמר אביי בשחבמו לאלתר רבא אמר אפילו  
תימא בשלא חבמו לאלתר לא צריכא אלא  
לאגרא יתיירא רב אשי אמר סבור  
חולשא הווא דנקיש ליה כור לספינה שלשת  
כורין לבורני גדולה אמר רב פפא ש"מ התם  
ספינות יבת תלתין כורין למאי נפקא מינה  
למקח וממכר : **בתני' כל האומנין שומרי**  
**שכר הן וכולן שאמרו טול את שלך והבא**  
**מעות שומר חנם ישמור לי ואשמור לך**  
**שומר שכר ישמור לי ואל הנח לפני שומר**  
**חנם הלוהו על המשכון שומר שכר ר' יהודה**  
**אומר הלוהו מעות שומר חנם הלוהו פירות**  
**שומר שכר אבא שאול אומר רשאי אדם**  
**להשכיר משכונו של עני להיות פוסק והולך**  
**עליו מפני שהוא כמושיב אבידה : גמ' לימא**  
**מתניתין דלא כרבי מאיר דתניא \*שובר כיצד**  
**משלם רבי מאיר אומר כשומר חנם ר' יהודה**  
**אומר כשומר שכר אפילו תימא רבי מאיר**  
**בההיא הנאה דקא שביק כולי עלמא ואגיד**  
**ליה לדידיה הוי עילוייה שומר שכר אי הכי**  
**שובר נמי בההיא הנאה דקא שביק כולי**  
**עלמא ומוגר ליה לדידיה הוי עילוייה שומר**  
**שכר אלא אפילו תימא ר' מאיר בההיא הנאה**  
**דקא יהיב ליה טפי פורתא הוי עילוייה שומר**  
**שכר שובר נמי מו לא עסקי' דקא משווי**  
**ליה טפי פורתא אלא אפילו תימא ר"מ בההיא**  
**הנאה דתפיש ליה אאגריה דלא בעי למויעל**  
**\*בדמחליף רבה בר אבוב ותני שובר כיצד**  
**משלם ר' מאיר אומר כשומר שכר רבי יהודה**  
**אומר כשומר חנם : וכולן שאמרו טול את**  
**שלך והבא מעות שומר חנם : \*תנן התם**  
**\*אמר לו שואל שלח ושלחה ומתה חייב**  
**הא**

[שבת נכח וכו']

לקמן ג' אה  
כ"ק מהו מו  
שמועות מנו

בס זה שם

לקמן אה

[ג' גביה  
משאל יעב' ז'  
[מסחים ג.]

גניבה ואחידה פטור או חייב : רבי יהודה אומר כשומר שכר .  
הוואיל והגאון הווא אללו אט"פ שנותן שכר פעולתו ש"ס הווא דחי לא יהיב שכר  
הוי שואל ומייב באובסין השתא דיהיב ליה אגרא לא הוי שואל והוי ש"ס : ר' מאיר אומר כשומר חנם . דקא יהיב אגר מלאכתו ואינו נוטל  
שכר על שמירתו ואומן דמי לשובר שלהנאת שכר אומותו היה אללו אבל לא שכר שמירה הווא נוטל אלא שכר פעולה : דקא יהיב ליה טפי  
**פורתא** . שאי אפשר ללמנא שכר קבלנות לשכר דמי פעולה שלא יטול יותר : מי לא עסקינן דקא משוי ליה . אחזיל \*משאר משכירי בהמה מו  
לא אמר רבי מאיר נמי דהוי שומר חנם : משוי . לישבא דמוחל ומשכיר בשוה כמו (סוכה דף נ"ד) \*אשוי זבני (על ד' נב) . ושוי לכרסין : ואיבעית  
**אימא** . אף נמי דמי אומן לשובר קא מיתוקמא מתני' כרבי מאיר כדמחליף וכו' ומהדר לאוקמא כר' מאיר משום דתתם משנה ר"מ : תנן  
**התם** . לקמן בשפרא השואל (ד' אה) אמר לו השואל שלח אותה לי ביד עבדך או שלוחך : ושלמה ומתה . כדרכה קודם שתיכנס לביתו :  
**חייב** באובסין שמטעה שמטעה לשלומו במצות השואל נתייב השואל באובסיה ואם לא אמר לו שלח אלא המשאלי שלחה לו זה  
השאילי פרתך אמר לו הן ועמד ושלחה ומתה בדרך פטור : וכן בשטפה שמהירה . אם מטעה השואל ליד השליח להשיבה לבעלה ולא אמר  
המשאלי שלחה לי ביד פלוני ומתה חייב דלא קמה ברשותיה דמשאלי : לא שנו . שהשואל חייב בה עד שתבא ליד המשאלי : אלא שמהירה כהוון  
**ימי שאינפה** . שא"ל השאילי עד זמן פלוני והמהירה כהוון הזמן דהתם אכתי לא כליא שאלה עד דלתיא ליד בעלים : אבל לאחר ימי שאינפה  
פטור . ואפילו בביתו של שואל מתה משכנו הימים אינו שואל עליה : וכוון שאמרו וכו' . טעמא דגלי דעתיה שאינו חפץ להיות עוד שומר עליה :  
הא

# השובר את האומנין

## פרק ששי

## בבא מציעא

## פא

עין משפט  
ג' מצוה

הא גמרתיו שומר שטר . ולא אמרינן כיון שידעו הבעלים שכלו ימי האומנות ולא שלחו והביאום פטור השומר וגבי השואל נמי אף על פי שידעו הבעלים שכלו ימי השאלה שואל הוא : לא . תידק הא גמרתיו שומר שטר הא אלא הכי דייק מינה : הא הכא מעוט . דגלי אדעתא דתפיס ליה אלגריה שומר שטר הא :

אבל גמרתיו מאי שומר חנם . דכל כמה דלא גלי דעתיה ולית לן למימר דתפס ליה אלגריה כלתה שמירת שטר פעולה מדגמריה ואלודיעיה וגבי שואל נמי כלתה שמירת שאלה מדידעו הבעלים שכלו ימי השאלה דתתם לאו לאודועי צעי דהא ידע שלך ודך ימים השאלה לו : שומר חנם נמי לא הוי . דלינו שומרו לו עוד קאמר ליה : קמ"ל . דלינו תופסו על שטר הא דקאמר ליה אבל מדין פקדון לא סליק נפשיה : מאי לאו הא הדין לגמרי . והאי דנקט טול את שך לא משמעין מינה דשומר חנם מיהת הוי כדאמרן : וכן נשעא שמהורה . כל כמה דלא אמר ליה משאל שח קמה ברשותיה דשואל כי היכי דנשעא שאלה קיימא ברשות משאל עד דאמר ליה שואל שח וקס"ד דמשכלו ימי שאלה קאמר דמי לגמרתיו : פטור משאל . מלונסין : וחיב כשומר שטר . בגיבוי וזבירה : הואיל ונהנה בשאלה : מהני . להיות עליה שומר שטר עד שחגיג ליד הבעלים : לנגרן לבית חמי . סבלנות לארוסכו :

מדין לא :

כפי טובה הנאה . שיחיקו לי טובה שפקדתי בסבלנות : ונאנסו בהליכה

חיב . דהואיל וקצן דמיין ומשכן

לשם לקיחה הכי הם לקוחין בידו עד שידע שאינה לקוחה והכי נמי אמרינן בהמוכר את הספינה (ב"ב ד' סו) :

אמר שמואל הלוקח כלי מן האומן על מנת לבקרו ואם אין בו מוס יקחו ונאנסו בידו חיב והוא דקילי דמיה :

בזוירה פטור . מלונסין מפני שהא

כנושא שטר בחזירה ולא כשואל ומאו נשירות שטר הואיל ונהנה שנתפאר

בהן והיינו כוונתיה דלמימר דאע"ג דהיב ליה כפי טובת הנאה שבהן הוי עליהו שומר שטר אחר שכלתה

שמירת המקח הואיל ונהנה כל שכן גבי שאלה דלא היב ליה מידי : שומר

לי ואשמור לך שומר שטר . וחיב אם נגנבה :

ואמאי שמירה צבעלים היא .

צבעלו של חפץ זה שנגנב במלאתו של שומר היה שאף הוא משמר היה לו וכתבי חס צבעלו עמו לא יטלם

ודרשינן לקמן עמו במלאתו ודע"ג .

דשואל כתיב לקמן דרשינן ליה נמי אכולהו שומרין בפרק השואל (לקמן ד' סו) :

ואני אשמור לך למחר . ללאו במלאתו הוא השתא :

השאלני והשאלני לך . אין זה שואל להחייב צארכוסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאלני :

שמירה צבעלים היא . אשמור לי ואשמור לך או השאלני ואשמור לך אין כאן צבעלים של חפץ במלאתו של שומר : אשלוני . מוכרי אהל שמכבסין בו בגדים והוא עשב ואיכא דאמרי אלהות והוא מין בושם : ויל ואפי לן .

קס"ד יומא דידיה הוי דהשתא לא הוי אינהו בשמירת טעיותו אלא כשומרי חנם ואלטריך למימר פשעו צה דלי לא לא מייחיבי : פשיעה צבעלים . שאף הוא במלאתו היה : איגלמי מילתא דהיה עתה שטר הא הוי שטי . ולא היה במלאתו שערדין לא התחיל לתפוס ונמאל

שצעה שנגעו הן צבעלים לא מחר עלמו להיות מלאתו עליו אבל אם נתעסק מיד ורפה ולאחר שצעה שטי שטרך וצלותה שעה אצרה טעיות פשיעה צבעלים נמי הויה הואיל וכנגעו שומרין היה במלאתו דלמרינן לקמן (ד' סו) היה עמו בשעת שאלה איט

נריך להיות עמו בשעת שצורה ומתה : הניחא למאן דאמר . בפרק השואל (סו) פשיעה צבעלים פטור היינו דליכסיף : אלא למאן דאמר פשיעה צבעלים חיב . שלא נאמרה פטור צבעלים אלא בשואל ושומר שטר שחויבן בלא פשיעה אבל שומר חנם שחויבו אינו אלא בפשיעה אינו פטור משום צבעלו עמו הואיל ופשע אמאי איכסיף : צהסוא אגרא וכו' . והווי להו שומרי שטר :

הא גמרתיו שומר שטר . ואל"ת ומאי פריך שאלה הכא דלכתי תפיס ליה אלגריה ולכך הוי שומר שטר אף על פי שגמר מלאתו ומיהו לטעמיה דלעיל דדמדין אומן לשומר ולא אמרינן שאני אומן דתפיס ליה אלגריה פריך הכא שפיר וי"ל דלא מהני תפיס ליה אלגריה אלא דוקא בעוד שמשטרך צארכוסו דתרתיו צעינן שמשטרך ותפיס ליה אלגריה : לא הא הכא מעות וטול את שך שומר שטר . ואל"ת דגמרתיו לא הוי אלא שומר חנם לפי שנגמרה מלאתו מ"מ הכא שמשטרך צהדיח שלא יכול עד שיתן מעות הוי שומר שטר : אתא לקמיה דרב נחמן ותיבייה . וסימה מדלא אשכח לצובא משמע דלא הוי זבינא חריפא ואם כן אמאי חיבייה והלא הגאח שניהם היטה ואמרינן בגדרים (ד' לא) דאין לחייב הלוקח אלא צובינא חריפא שכל הנאה שלו וי"ל דזבינא חריפא היה והאם היה רוצה לתת צדמים שנתן לו המוכר היה מוצא הרבה אלא היה רוצה למוכרו ביוקר ומה שלא מכרו כמו שהיה יכול משום שאף אצבא דביטיה קשיחור יתנו לו אומן דמים או יותר :

הניחא לת"ד פשיעה צבעלים פטור . וקשיח לת"ד חיב מעובדא דרב פפא דרב אחא ורבינא איפליגו צה לקמן\* שהיו אחר רב פפא : דברי

הא גמרתיו שומר שטר . ואל"ת ומאי פריך שאלה הכא דלכתי תפיס ליה אלגריה ולכך הוי שומר שטר אף על פי שגמר מלאתו ומיהו לטעמיה דלעיל דדמדין אומן לשומר ולא אמרינן שאני אומן דתפיס ליה אלגריה פריך הכא שפיר וי"ל דלא מהני תפיס ליה אלגריה אלא דוקא בעוד שמשטרך צארכוסו דתרתיו צעינן שמשטרך ותפיס ליה אלגריה : לא הא הכא מעות וטול את שך שומר שטר . ואל"ת דגמרתיו לא הוי אלא שומר חנם לפי שנגמרה מלאתו מ"מ הכא שמשטרך צהדיח שלא יכול עד שיתן מעות הוי שומר שטר : אתא לקמיה דרב נחמן ותיבייה . וסימה מדלא אשכח לצובא משמע דלא הוי זבינא חריפא ואם כן אמאי חיבייה והלא הגאח שניהם היטה ואמרינן בגדרים (ד' לא) דאין לחייב הלוקח אלא צובינא חריפא שכל הנאה שלו וי"ל דזבינא חריפא היה והאם היה רוצה לתת צדמים שנתן לו המוכר היה מוצא הרבה אלא היה רוצה למוכרו ביוקר ומה שלא מכרו כמו שהיה יכול משום שאף אצבא דביטיה קשיחור יתנו לו אומן דמים או יותר :

הניחא לת"ד פשיעה צבעלים פטור . וקשיח לת"ד חיב מעובדא דרב פפא דרב אחא ורבינא איפליגו צה לקמן\* שהיו אחר רב פפא : דברי

עמ אב מ"י ס"י מהלכות שכינות הלכה ג סג עשין סט ע"ט ח"ט ס"י שו סע"ף ח :

פ ג מ"י ס"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ג סג עשין נב ע"ט ח"ט ס"י שו סע"ף ח :

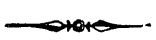
פא ד מ"י ס"ב מהלכות שחתיף ושותפין הלכה ח ופיין במשנה למך סג עשין פכ טור ש"ט ח"ט ס"י קפו סע"ף ח :

פב ה ו מ"י ס"ג ע"ט ס"ג עשין ג [כל זה וכן מה שנמשך א כ ג ד הוה צב אלפס פיק ח דכ"ט דף קכב]

פג ח ס"ב מ"י ס"י מהלכות שכינות הלכה ג ופיין במ"מ ובכ"מ וכלהם משנה סג עשין פכ ע"ט ח"ט ס"י שו סע"ף ו ס"י שו סע"ף ח :

פד מ"י ס"ג הלכה ג סג ע"ט וס"י פט ע"ט ח"ט ס"י שו סע"ף י :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :



הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

הגהות הבית (פ) גמ' הואיל ונהנה . ר"ב ע"ל ב"ק מג ט"ז :

# השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

פה א ב מ"ו פ"ד מהל' ש"ס  
ש"ס הלכה ב' סג' כ  
הנה ע"פ פ"ד :

**דברי** הכל אבד המשכון אבדו מעותיו. פירוש לך מודה רבי אליעזר משום שהו שלח בשעת הלואהו וקני משכון ושטר דנקטו ללו דוקא אלא לומר דליירי שלא בשעת הלואהו דכיון ששעה שקטר מסתמא לא לקח משכון בשעת הלואהו [עד] אחרי כן אבד רישא דפליגי הימנו האשלה והלאה דמיקי לה דפליגי דברכי יצחק היה סבור דרבי יצחק איירי אף בשעת הלואה ורבי אליעזר פליגי עליה בהא אבל בסופא דליירי שלא בשעת הלואה מודה דקני דעיקר קרא דולך תימה דלוי ברביה איירי שלא בשעת הלואה ועל פיה דפ"ה שלהי שבועת הידיים (שבועת ד' מד. וש ד"ה מא"י) דמשום שקטר מודה ר' אליעזר בסופא דכיון דיג שטר לנשט משכון קבל ולא לזכרון דברים בעלמא כמו ברישא תימה דלוי ברישא לא נקט משכון אלא לזכרון דברים בעלמא משום דליכא שטר ח"כ אמאי לא יהיה משמט אפילו שיה המשכון כנגד מעותיו דמשמע דהויב (לעל מה). דהיכא דלא נקט אלא לזכרון דברים בעלמא דמשמט וההס משמע דאס שיה משכון כנגד מעותיו ל"כ אינו משמט ועוד אמאי קאמר (ה) מתניתין מחוורתא דלא קרבי אליעזר לוקמה בשטר דמוה ר' אליעזר אלא ש"מ דאף ר' אליעזר אינו מודה אלא שלא בשעת הלואה ומינו יש לתרץ דהלוהו על המשכון משמע בלא שטר ועוד דאי מתני' מיירי בשטר לא הוה פליגי ר' יהודה דאמר הלוהו מעות שומר חנם דלא יתלוק ארבי אליעזר ורבי עקיבא ובה"ג דרבי יהודה ג' ג' וכו' משמע דסיפא דהלוהו בשטר איירי שלא בשעת הלואה דמוקי הכי דאמר רבי יצחק ד"כ קונה משכון היינו דוקא שלא בשעת הלואה אבל בשעת הלואה לא קני היינו דוקא בשטר דכיון דליכא שטר לא כמיך המשכון אלא אשטרף אבל בלא שטר אפילו בשעת הלואה קני והיו שומר שטר ח"כ שאלא בשעת הלואה הוי שומר שטר ח"כ דליכא שטר ח"כ אינו משמט אלא בשעת הלואה ומה שר"ל דהיכא לכו פליגי ר' יצחק א' דקרא א' איירי אלא שלא בשעת הלואה אלא קני מדשמואל וסברי דהלכה כשמואל ואין הלכה כרבי יוסף :

פ"ד מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

פ"ה מ"ו פ"ג מהלכות  
מקו ממונ הלכה י"ד  
ועי' בכתובות וכו'  
ו'פ"ו ח' הלכה ו' סג'  
ע"פ פ"ד ע"פ ח"מ  
ס' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
בג"מ וכו' ש"מ ע"פ ח' וכו'  
וכי' ר"ה ע"פ ח' :

עד דאחא אגניב. בלא פאישה ומייבינהו משום גניבה דשומר שטר : סויגא. של פסקו ואין מים מכזידין אותו כל כך : סרבלא . גלופקרא שקרין קו"ף והוא של למד והביה מים נכעלין בו ומכזידין אותו לפיכך פשט הסרבל והתכסה בסדין : שאלא בצעלים היא .

בשעת האשלה היה המשאיל במלאכתו של שואל ונשא סרבל שלו על המור ומעביר לו על אמת המים: במקום עדים. דלמן שהדי שאין אותו הדרך בלא מים : הנה לפניך אינו לא שומר חנם כו'. כיון דאמר ליה לפניך תיב ונטר נך קא"ל : לימא .

[הני] סתמא תנאי היא : אם הכניס ברשות. ומשה היה דברק שור שנכח את הפרה (ב"ק ד' מ"ו). בקדר הסכנים קיריותיו ושברן שורו של בעל הבית או הסכנים שורו וגנחו שורו של בעל הבית או הסכנים פירותיו ואלתמן בהמותו : בעל חזר חייב. דמוקי דכי אומר ליה עול עול ואנטר נך קאמר ליה וה"ה הנח סתמא בשוק : רבי אומר בטולן אינו חייב. דעול ופיב ונטר נך קאמר ליה וה"ה להנח סתמא בשוק : דכה נטורי היא. שאין אדם מוכינס דבר לתוכה אלא להסתמר בה לזין טורח בשמירתה : עול דליעזר נך קאמר ליה. שאין שמירה קשה עליו : דאי לא תוויי רשותא בעי למישקל מיניה . בתמיה : ישבע .

שלא פשט דשומר חנם הוא עליו דאין אדם נוטל משכחו לגוביינא אלא להיות בטוח במעותיו שלא יוכל לכפור ולעולם שומר חנם הוא עליו שאלא אבד יגבה ממקום אחר : אבל הלוהו אלף וזו בשטר והניח לו משכון עליהם דכרי הכלל אבדו מעותיו. דהא משכון ודאי לגוביינא של לגבות הימנה דכסם שטר יש סק שעבוד קרקעות ויש לו מהיכן לגבות ובמות הוא וגם לכפור אינו יכול דהא קאי שטרף הלכך לאו לזכרון דברים נקטיה : לאן שמשכנו בשעת הלוואה קאמר ר' אליעזר שומר חנם ומתני' כמשמעו שלא בשעת הלואהו אלא לאחר זמן כשחשבו מעותיו כ"ד ולא שילם ומשכנו על פי בית דין דההוא ודאי לגוביינא שקליה :

עד דאחא אגניב. בלא פאישה ומייבינהו משום גניבה דשומר שטר : סויגא. של פסקו ואין מים מכזידין אותו כל כך : סרבלא . גלופקרא שקרין קו"ף והוא של למד והביה מים נכעלין בו ומכזידין אותו לפיכך פשט הסרבל והתכסה בסדין : שאלא בצעלים היא . בשעת האשלה היה המשאיל במלאכתו של שואל ונשא סרבל שלו על המור ומעביר לו על אמת המים: במקום עדים. דלמן שהדי שאין אותו הדרך בלא מים : הנה לפניך אינו לא שומר חנם כו'. כיון דאמר ליה לפניך תיב ונטר נך קא"ל : לימא .

[הני] סתמא תנאי היא : אם הכניס ברשות. ומשה היה דברק שור שנכח את הפרה (ב"ק ד' מ"ו). בקדר הסכנים קיריותיו ושברן שורו של בעל הבית או הסכנים שורו וגנחו שורו של בעל הבית או הסכנים פירותיו ואלתמן בהמותו : בעל חזר חייב. דמוקי דכי אומר ליה עול עול ואנטר נך קאמר ליה וה"ה הנח סתמא בשוק : רבי אומר בטולן אינו חייב. דעול ופיב ונטר נך קאמר ליה וה"ה להנח סתמא בשוק : דכה נטורי היא. שאין אדם מוכינס דבר לתוכה אלא להסתמר בה לזין טורח בשמירתה : עול דליעזר נך קאמר ליה. שאין שמירה קשה עליו : דאי לא תוויי רשותא בעי למישקל מיניה . בתמיה : ישבע .

שלא פשט דשומר חנם הוא עליו דאין אדם נוטל משכחו לגוביינא אלא להיות בטוח במעותיו שלא יוכל לכפור ולעולם שומר חנם הוא עליו שאלא אבד יגבה ממקום אחר : אבל הלוהו אלף וזו בשטר והניח לו משכון עליהם דכרי הכלל אבדו מעותיו. דהא משכון ודאי לגוביינא של לגבות הימנה דכסם שטר יש סק שעבוד קרקעות ויש לו מהיכן לגבות ובמות הוא וגם לכפור אינו יכול דהא קאי שטרף הלכך לאו לזכרון דברים נקטיה : לאן שמשכנו בשעת הלוואה קאמר ר' אליעזר שומר חנם ומתני' כמשמעו שלא בשעת הלואהו אלא לאחר זמן כשחשבו מעותיו כ"ד ולא שילם ומשכנו על פי בית דין דההוא ודאי לגוביינא שקליה :

עד דאחא אגניב. בלא פאישה ומייבינהו משום גניבה דשומר שטר : סויגא. של פסקו ואין מים מכזידין אותו כל כך : סרבלא . גלופקרא שקרין קו"ף והוא של למד והביה מים נכעלין בו ומכזידין אותו לפיכך פשט הסרבל והתכסה בסדין : שאלא בצעלים היא . בשעת האשלה היה המשאיל במלאכתו של שואל ונשא סרבל שלו על המור ומעביר לו על אמת המים: במקום עדים. דלמן שהדי שאין אותו הדרך בלא מים : הנה לפניך אינו לא שומר חנם כו'. כיון דאמר ליה לפניך תיב ונטר נך קא"ל : לימא .

[הני] סתמא תנאי היא : אם הכניס ברשות. ומשה היה דברק שור שנכח את הפרה (ב"ק ד' מ"ו). בקדר הסכנים קיריותיו ושברן שורו של בעל הבית או הסכנים שורו וגנחו שורו של בעל הבית או הסכנים פירותיו ואלתמן בהמותו : בעל חזר חייב. דמוקי דכי אומר ליה עול עול ואנטר נך קאמר ליה וה"ה הנח סתמא בשוק : רבי אומר בטולן אינו חייב. דעול ופיב ונטר נך קאמר ליה וה"ה להנח סתמא בשוק : דכה נטורי היא. שאין אדם מוכינס דבר לתוכה אלא להסתמר בה לזין טורח בשמירתה : עול דליעזר נך קאמר ליה. שאין שמירה קשה עליו : דאי לא תוויי רשותא בעי למישקל מיניה . בתמיה : ישבע .

ל'ס הנח

כתובות כו' : כטובות לו .

[קדושין כ"ד : וס"ג]

[בבבית כ"ה : וס"ג] : כ"ד מ"ו : נ"ב : כ"ה מ' :

סבועות מג' :

# השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא פב

עין משפט  
נר מצוה

על המשכון • בשעת הלוואה משמע: ומתני' • שהלוה פירות: אי  
הכי קמה ליה מתני' דלא כרבי עקיבא • דקתני אבל אם הלוהו  
מעות שומר חנם ואזן קיימא לן דקתני סנהדרין (דף פו)  
בבבולא סתמי חכם משנה רבי מאיר • סתם ספירה ר' יהודה סתם  
ספרי ר' שמעון וכולהו אליבא דר' תורה אור

עקיבא: לימא • ר' אליעזר ור' עקיבא:  
בדלא שוי שיעור זוזי קא מפלגי  
בדשמואל פליגי • דאי בדשוי מודה  
ר' אליעזר לגוביינא שקליה ובדלא  
שוי פליגי לרבי אליעזר ליה ליה  
דשמואל דאמר אבדו אלפא זוזי  
וסבר דקביל לגוביינא הא ליה ליה  
לרבי אליעזר דכיון דלא שוי לזכרון  
דברים בעלמא הוא דקטיט ליה  
ושומר חנם הוא ור' עקיבא אית ליה  
דשמואל ואמר סבר וקביל בחורת  
משכון וכל כמה דלא מהדרי ליה  
לא לגבי: דכולי עלמא ליה ליה  
דשמואל • לרבי אליעזר לא מפסיד  
כלום ולר' עקיבא אית מפסיד אלא  
כנגד המשכון: שקונה משכון • לכל  
מילי להחטיב באונסין: אימור  
דאמר ר' יצחק במשכנו שלא בשעת  
הלוואה • דהא קרא במשכנו ע"י  
שליח ב"ד כתיב דכתיב לעיל מיניה  
בחזן העמוד ומקומין לה לקמן  
(דף קיג) בשליח ב"ד והוא ודאי  
קני לגוביינא שקליה וליכא לדמויה  
למשכנו בשעת הלוואה ובהך פלוגתא<sup>בבב</sup>  
דרי אליעזר המלוה על המשכון  
קתני • והכא בשומר אבידה קא  
מפלגי • דטעמא דר' עקיבא משום  
דשומר שטר מלוה הוא והעוסק  
במלוה פטור מן המלוה דאי בני לא  
יהי ריפחא לעינא: שומר אבידה •  
שמאל אבידה והכניסה אל תוך ביתו  
כדכתיב (דברים כג) ואספתו אל  
תוך ביתך: בשומר שטר • מלוה:  
לימא דרב יוסף תנאי • דהא רבה  
ודאי תנאי היא דהא ר' עקיבא ליה  
ליה דרבה וליה ליה לאוקמי  
פלוגתייהו בטעמא אחרינא דהא  
אחדן כמיה טעמי ולא אחוקמא

שמועות מג:

שם מדי  
פסחים לא:  
גיטין לו:  
קדושין ט:

[ע' תוס' ע"ב]

לעיל כתיב ב"ק  
טו: שמועות  
מדי דרבי לנב:

**נימא** בדלא שוי שיעור זוזי ובדשמואל קמפלגי • פי' בקונט' אבל  
בדשוי הוי לכ"ע ש"ס וסליה שבועת הדיינים (שמועות דף  
ספרים דגרסי ה"ד אי בדשוי שיעור  
בדלא שוי ובדשמואל קמפלגי משמע  
כפי' דבשוי מודו כ"ע וקשה דל"כ  
אמאי קאמר מתניתין דלא כר'  
אליעזר לוקמה בדשוי שיעור זוזי  
ותיבי ככ"ע וכו' הא דקאמר  
דמתניתין דלא כרבי אליעזר היינו  
לפי המסקנא דפליגי בדשוי שיעור  
זוזי וכדכרי יוסף דהא לרבה דהלכתא  
כוותיה פליגי לפי המסקנא בדשמואל  
כדפי' בפ"ג לעיל (דף כט) וס' ד"ה  
והוי' ומיהו י' לומר דלא מלי  
לאוקמי מתני' בדשוי וככ"ע לחין  
סברא שיחוק רבי יהודה על רבי  
אליעזר ור' עקיבא אלא ודאי מתני'  
בדלא שוי איירי אבל קשה כיון  
בדשוי שיעור זוזי לכולי עלמא אבדו  
מעותיו אם כן בדלא שוי מה שכנגד  
המשכון נמי אבדו לכ"ע ואם כן  
אמאי ישבע לרבי אליעזר שאבד  
המשכון בלא פשיעה מה מרויח  
מזוהר שבושה והלא המעות שכנגד  
המשכון אבדו אפי' לא פשע והיכריס  
על המשכון יתול אפי' פשע במשכון  
כיון דליה ליה לדשמואל וכו' כמו  
שפירש בקונטרס דהיכא דלא יתקב'  
שיעור זוזי אפילו כנגד המשכון לא  
יפסיד לר' אליעזר משום דלא קטייה  
אלא לזכרון דברים בעלמא זה איך  
נראה דרי' בדשוי אבדו מעותיו אף  
על גב דליה ליה לדשמואל אם כן  
ע"כ לא אבדו אלא מטעמיה דרב  
יוסף ומשום מלוה הוי ש"ס ומיהו  
טעמא נמי יפסיד מה שכנגד המשכון  
בדלא שוי דהא כ"ס טעמא מלוה  
שהלוה על המשכון מועט ועוד  
דלפי גירסת הספרים היה משמע  
כרב יוסף וק"ל כרבה כדפריש' בפ'  
אלו מילואות (ס'ס) ומיהו י' לומר  
בדשוי הוי לכ"ע שומר שטר ולא  
מטעמי' דרב יוסף אלא מטעמיה

הלוהו על המשכון קתני אלא לא קשיא כאן  
שהלוהו מעות כאן שהלוהו פירות והא  
מדקתני סיפא ר' יהודה אומר הלוהו מעות  
שומר חנם הלוהו פירות שומר שטר מכלל  
דלחנא קמא לא שני ליה כולה רבי יהודה  
היא וחסורי מחסרא והכי קתני הלוהו על  
המשכון שומר שטר במה דברים אמורים  
שהלוהו פירות אבל הלוהו מעות שומר חנם  
שרבי יהודה אומר הלוהו מעות שומר חנם  
הלוהו פירות שומר שטר אי הכי קמה לה  
מתניתין דלא כר' אליעזר לימא ברלא שוי  
משכון שיעור זוזי ובדשמואל קא מפלגי  
\*דאמר שמואל האי מאן דאזופיה אלפא זוזי  
לחבריה ואנח ליה קתא דמגלא עילויהו  
אבד קתא דמגלא אבדו אלפא זוזי אי  
ברלא שוי משכון שיעור זוזי דכולי עלמא  
\*לית להו דשמואל והכא בדשוי שיעור  
זוזי וקא מפלגי בדר' יצחק \*דאמר ר'  
יצחק ימנן לבעל חוב שקונה משכון  
שנאמר \*ולך תהיה צדקה אם אינו קונה  
משכון צדקה מנא ליה מכאן לבעל חוב  
שקונה משכון ותסברא \*אימור דאמר ר'  
יצחק במשכנו שלא בשעת הלוואה אבל  
משכנו בשעת הלוואה מי אמר אלא  
משכנו שלא בשעת הלוואה כולי עלמא  
אית להו דרבי יצחק והכא במשכנו  
בשעת הלוואה ובשומר אבידה קא  
מפלגי \*דאיתמר שומר אבידה רבה אמר  
בשומר חנם רב יוסף אמר בשומר שטר לימא  
דרב יוסף תנאי היא לא בשומר אבידה  
דכולי עלמא אית להו דרב יוסף והכא  
במלוה

דשמואל דחשיב כאלו פירש אבדו משעותיך וכי לא שוי  
שיעור זוזי בשעת הלוואה לא נקיים ליה אלא לזכרון דברים בעלמא  
ואפילו כנגד המשכון לא חשיב כאלו פירש אליבא דרבי אליעזר  
מ"מ דומק הוא ונראה לפרש לימא בדלא שוי ובדשמואל קמפלגי  
פי' אף בדלא שוי ובדשמואל קמפלגי ולא בדר' יצחק ורב יוסף  
בדשמואל לא מני' פליגי אלא בדשוי ועוד דלפי האמת לא פליגי  
בדשמואל בין דרבי יוסף ופליגי בדשמואל בין דרבי יוסף ופליגי  
בדשמואל ורב יוסף יפסיד ליה דשמואל ואבדו מעותיו אפילו היכריס על  
המשכון והא דקתני שומר שטר לא דוקא דהא האי לישנא לא שייך אמשות יתיריס על המשכון אלא כלומר כיון ש"כ דמפסיד הכל  
בגניבה ואבידה ולא באונסין א"כ מתניתין איירי בדשוי לסתם משכון שוה כנגד כל החוב ולכך קרי ליה ש"ס:

**לא** דכולי עלמא ליה להו דשמואל • בפרק שבועת הדיינים (שמועות דף מג: וס' ד"ה מתני') פריך לשמואל מדתנן סלע הלוייתך עליו  
ושקל היה שוה והלה אומר לא כי אלא שלשה דגירים היה שוה חיוב ואמאי לימא הא קבלתיה וגרס בספרים וכן פי' בקונטרס  
מתניתין בדפריש כי קאמר שמואל בדלא פירש להאי גירסא א"כ דלא מני' למימר הכא כולהו אית להו דשמואל דאי ר' אליעזר אית  
ליה דשמואל למה ישבע ויטול נהי דלית ליה דרבי יצחק מטעמא דשמואל יפסיד הכל אפי' לא פירש ולא שוי כ"ס בדשוי ואי איירי  
בדפריש שלא יפסיד ליה הוי חולק ר' עקיבא אבל לפי גרסת ר"ח דגרים הסתם מתני' בדלא פירש ושמואל בדפריש שיאבד כל מעותיו  
וכן נראה לר"ת עיקר דלא כרבי אליעזר כל מעותיו בדלא פירש א"כ נראה דמוקי פלוגתייהו בדשמואל דר' אליעזר לית ליה דשמואל  
ואף על גב דפריש לא יועיל דאסמכתא היא וכיון דלא איבד משום היכריס על המשכון גם מה שכנגד המשכון לא הפסיד כדאמר  
בחיזוה נשך (ע"ל דף סו: וס'ס) דמי קאמר ליה קני לגוביינא ור"ע סבר דלא מקרי אסמכתא אלא היכא שאמר להסמך חבירו על דבריו  
כיון אם אבדו ולא אבדו אשלים אלפא זוזי אבל הכא המלוה מחל כל חובו אם יפסד המשכון וקשה דלפי גירסא זו אמאי לא קאמר  
הכא כולי עלמא אית להו דשמואל היכא דפריש והכא בדשוי שיעור זוזי ולא פירש ובר' יצחק קמפלגי דהא הלכתא כוותיה דשמואל  
דרב נחמן ונראה ס"ל כוותיה הסתם ויש לומר דסבר גמרא דאי בדפריש מפסיד כל החוב בדלא פירש נמי מפסיד כנגד המשכון דמה  
שכנגד המשכון בדפריש דמי וליה ליה לומר כולי עלמא אית להו דשמואל דא"כ לר' אליעזר אית ליה לומר כולי עלמא אית להו דשמואל דמה  
שכנגד המשכון י' לו להפסיד כיון דאית ליה דשמואל ומכל מקום הלכתא כשמואל בדפריש ור"ח פירש לחין הלכה כשמואל וטעמא משום  
דקאמר הכא כולי עלמא ליה להו דשמואל ואין זו ראייה שכן דרך הגמרא לדמות דכולי עלמא ליה להו אפי' דכן הלכה כיון דלא מני'  
למימר כולי עלמא אית להו ועוד דלפי האמת דק"ל כרבה פליגי בדשמואל וקאי רבי עקיבא ומתניתין כדשמואל ור"ח ק"ל כדשמואל ואפי' ג  
דרב פליגי עליה דהא בפרק הובב (ע"ל דף מה: וס'ס) מדמי פלוגתא דרב דערבון לפלוגתא דרבש"ג ורבין גבי ואינו שוה אלא פלג  
ובשבועות (דף מד: מד:) מדמי פלוגתא דרבש"ג ורבין לדשמואל א"כ פלוגתא דשמואל ורב לענין מי שפרע דאסורא איתמר והלכה כרב  
באסורא\* ה"כ דשמואל לענין דינא איתמר והלכתא כשמואל בדיני ועוד דר' יוחנן פליגי אדרב בערבון וסבר כשמואל וקיימא לן \*רב  
ור' יוחנן הלכה כרבי יוחנן וכרב נחמן קיימא ר' בדיני לגבי כולי עלמא וסבר כשמואל.

**לימא** דרב יוסף תנאי היא • פירש בקונטרס דרבה ודאי תנאי היא ולעיל פירשתי בפרק שני (דף כ"ג) וס' ד"ה ור' אליעזר דלא כוותיה:  
תנאי ומוקי פלוגתייהו בדשמואל וכולי עלמא אית להו דרבה אבל לרב יוסף כי נמי פליגי בדשמואל ר' אליעזר דלא כוותיה:  
במלוה

צ א ב מו"י פי מהל'  
שכירות ה"ל א ועיין  
בשבות ומ"מ וכל"מ  
ס"ג ע"ן פט ט"ש"ע  
ח"מ פי' ע"ב סע"י ב  
וע"ש כ"ה:

ל"ל שוה

[כ"ה ע"ד]

[בבביות מג:]